

Nemám důvod proč bych se bál,
když se dívám do očí tvých.
Čekám jenom co bude dál,
výbuch zlosti, pláč anebo smích?

Mohli z nás bejt nerozlučný kamarádi,
teď máme oba dost smíšený pocity.
Jak rád bych ty starý časy zpátky vrátil
a doufám, že to přes to všechno chceš i ty.

Jako dneska slyším tvoje hořký slova,
smutek a pláč nad tím kafem rozlitým.
Pak 'si svoje dobrý já pod masku schoval
a zamknul 'si ho do šedivý ulity.

Ztratila se vzájemná tolerance,
zdálo se, že nám okolnost nepřejí.
Jak tonoucí stébla se teď chytám šance
vrátit náš vlak zpět do starejch kolejí.

Strhni si svou hnusnou masku z obličeje
a klidně by to mohlo bejt už napořád.
Zahod' trauma z falešný beznaděje,
zvedni se a zkus se narovnat.